

ája

Összeg	
forint	kr.
67465	42
4825	36
424	—
93	—

72807 78

Gyula,
tag.
összaha.
Arthúr,
tag.

részéről
bb királyi
kek és
1883.
bi iro-
a, a leg-
italmé-
istállók-

Kaptári
órányira)

2/4 órá-
en fekvő
kényel-
kel.
2/4 órá-
ntal urnál
mi tiszt-

Zemp-
rtoka
bérbe

ilágo-

ügyvéd,

Z E M P L É N .

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 6 frt.
Félévre 3
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Bérmegtelen levelek csak ismert kezekről fogadtatnak el.
Záratok nem adatkak vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A nyilvántartás minden garmond sor díja 20 kr.

HIRDETÉSI DÍJ:
hivatalos hirdetéseknek:
Minden egyes szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.
Kiemelt, díszített s körzettel ellátott hirdetésekért termékek szerint, minden centimeter után 3 kr. számítatik.
Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
Hirdetések a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

S.-a.-Ujhely, márczius 9.

Sátoralja-Ujhely város művelődési ténétében 1883. márczius 7-ike örökké emlékezetes marad.

E napon nyitattott meg ünnepélyesen a magyar színművészetnek emelt szerény kis temploma; megnyitattott pedig oly művész közreműködésével, aki ez idő szerint az ország egyik színpadi büszkesége.

E művész neve: *Blaha Lujza*.

Mennyi varázs, mennyi dicsőség aranyozza be e nevet! Mennyi művészi önállóság, alkotóerő tapad e néhány betűhöz, melynek átértésére nem elég valakinek művészi érzéssel bírnia, de kell, hogy e mellé testestől-lelkestől magyar is legyen. Az örök szép és igaz iránti hódolat égig érő oszlopot emelhet a muzsák fölkezt gyermekeinek; diadalszekerébe fejedelmek foghatják be magukat, mégis csak akkor lesz legmélőbban jutalmazva, ha e hódolat egyszermind a szív édes gyermeke: a rokonszenv kíséretében jelenik meg.

És e rokonszenv másutt nyilatkozhatott zajosabban, tüntetőbben és találobban is, de igazabban aligha mint nálunk. A fogadtatás külső fényén bár itt-ott meglátszott a provinciális hézagosság, de a benső öröm, a magyar vendéglátás hagyományos őszinteségével minden becsületes arczról lesugárzott.

Hiszen egyszer-másszor nálunk is megfordultak már világhírű művészek és művésznők, de megjelenésük korántsem hozta oly hullámvásba a társadalom valamennyi rétegét, mint a magyar pacsirtáé. És ez éppen nem szeszély a közönség részéről, sőt inkább a figyelem és rokonszenv öntudatos nyilatkozása, mely a művészi erők méltatásánál sem felejt ki számításából a nemzeti érdeket

s kétszerte melegebben vonja keblére, kétszerte jobban értékeli azt, akit feltétlenül és kizárólag ez érdekek szolgálatában állónak tart.

Blaha Lujza pedig par excellence magyar művész, ki a számtalan kísértés dacára sem szédült belé a világdicsőség csalogató örvényébe; ki a kosmopolitizmus tükrében nem tetszeleg önmagának s ha van nemes ambíciója — aminthogy van is — annak a négy folyó és hármás halom hazájának határain belől mindíg elegendő tápot talál.

Nincs szokásunkban csupa alkalomszerűségből nagyokat mondani, de ha szabad egy művészi egyéniség méltatásánál hasonlatokhoz folyamodni, akkor mi Blaha Lujzát ép oly tüneménynek tartjuk az egészséges magyar népszínmű alakok megteremtésében, mint Petőfit a népies költészet zengő országában. Művésznők nagy mértékben befolyt arra, hogy népszínműirőink az ugynevezett betyár-szellem kultiválását lassanként abbahagyták s a romanticizmus idegrázó hatásától eltérve, darabjaikat lélektani motívumokra fektették. Ő megmutatta azt, hogy van hang, szó és modor a népkedély élénkebb kitörései, ép úgy, mint az erősebb drámai momentumok megérzékítéséhez is, anélkül, hogy a színművészek mindjárt a jó ízlést sértő erősebb esetvonáshoz kellene folyamodni. Szóval elmondhatjuk: hogy míg Petőfi a népköltészetet a salonokba vezette be, addig Blaha Lujza genialitása a népszínműnek biztosított — hogy úgy mondjuk — udvarképességet.

Meglehet: hogy a művész egyéniségének szeretetreméltósága, rokonszenves megjelenései, nagy mértékben befolytak az általa kultivált genre-nak felfelé való népszerűsítésére, de végre is csak eredetisége,

élesen megfigyelő talentuma s mindannak, ami népünkél jellemző és sajátosság, művészi temperamentumába való beolvasztása által lett uttörővé s emelkedett szakmájának még eddig senki által utól nem ért magaslatára. Ő világított be azon üregbe, melynek addig csak érdes köveit ismertük, míg most tisztán látjuk: hogy az egy nagyon is gazdag aranybánya, csak érteni kell kincseinek kiaknázásához.

Mi azt a pár napot, melyet előretörésköz városunk falai között töltött, legkedvesebb emlékeink közé sorozandjuk. Fogadja e szerény sorokban városunk és megyénk mély köszönetét nemes áldozatkészségeért, mely megengedte, hogy ragyogó művészetében közvetlen gyönyörködhessünk. Közünk való megjelenésének bizonyára buzdító hatása lesz s a közönség, mely lelkesedésnek alig volt képes határt szabni, hogy meghódoljon a művészet fensége előtt, hazafiai kötelességének fogja tartani buzgón eljárni a csarnokba, melyet Magyarország legnépszerűbb művésznője avatott fel a köz-művelődés templomává.

És midőn a páratlan művész iránti köszönetünknek e szintelen, de igaz vonásokban kifejezést adunk, hirlapirói kötelességünkben áll az elismerés adóját egyszermind azok irányában is leróvni, kik a korszellem elutasíthatlan követelménye előtt meghajolva, az annyi oldalról elébök gördített akadály és nyárspolgári cselszövény dacára is az állandó színház eszméjének testet adtak. A városi képviselőlet az érdem, mely ügybuzgó elnökeben a főbíróban fáradhatlan végrehajtójára talált. Végül a színi-ügyi-bizottság nevét sem lehet kihagynunk a koszoruból, mely e nevezetes alkotás faktorainak nevét köríti. E bizottságnak köszönhetjük, hogy a megnyitás valódi eseménynyé

PROLOG.

A sátoralja-ujhelyi színház megnyitási ünnepélyére írta: **Fejes István.** Szavaltá: **Farkas Bertalan.**

PENDÜLJETEK meg, sátorhalmi berkek
Bérczek, tetők, visszhangra keljetek!
Borággal koszoruzva, nosza, jertek,
Hajtsátok itt meg, ti is, fejetek!
A rónaságnak is nyílják meg ajka,
Zsibbadt szívet hevület hassa át,
Köszöntse, üdvözölje minden itt ma
E szent helyet, a Muzsák csarnokát!

Ülj ünnepet, Sátorhalom vidéke, —
Rád hinti fényét vissza ez a hely;
S hogy áll ma már, zendüljön hála érte,
S teljék színig az áldozó kehely!
Az égi szellemeknek lesz e sátra,
Ó! nézz körül, már szárnyuk itt repes;
Aranyboroddal szállj eléjük hát ma,
S üdvözlötükre szívesen siess!

Itt jön *Tragédia*, e büszke fenség,
Szeme nyilalló, mint villám tüze,
Arczán a vészfelleg, baljós sötétség,
Tenger viharja, melyet rá üze.
Mert tenger a szív, mély és mérhetetlen,
Hulláma, habja: érzés, szenvedély;
Ég és pokol közt hány-vet ez szünetlen,
Az ringat édes álmok emlejn.

Ó! ember, ember, nézz e fényalakra,
S tanuld ismerni benne végzeted;
Eszmék vivása, öröklött harcza,

Egyest hogy eltipor, mint porszemet!
Hogy omlik össze bármi földi nagyság.
Inogva, mint földregetett torony,
S ki azt hívé, előtte nincs magasság,
Hogy hull le, mint villámütött orom!

A meteornak sorsa is hasonló,
A fény miatt kell, nézd, lehullnia;
Akár csak Brutus, a kardjába omló,
Vagy annyi szüz közt, egy Ofélia.
Váltsága nincs a tulzó földi vágynak,
Mentsége nincs, kit égi láng üzött,
Ha bármiképe rengteteg világnak
Rendjével egyszer összeütközött.

De csend, ne sirjatok! — a tiszta szellem,
Bár tűzben égve, diadalt talál;
Nagynak, dicsőnek célja véghetetlen,
S mint bűnhődés sem minden a — halál.
Nem ott a vég, a hol zokogva reszketsz,
De ott, hol Istenkéz sebedbe nyul,
Kegy és igazság végzetedbe' részt vesz,
S gyógyit, jutalmaz láthatatlanul!

De nézd *Komédiát*, ha félsz a könyvtől,
Tekintsd meg, itt kopog be szelleme!
S ha majd bekukkan, csörgő süvegétől
Kél vig kacaj, csendül a taps-zene.
Bohó az ember! látva törpéséget,
Fonak ruhában nézve önmagát,
Másnak hiszi, s nem várva ki a véget,
Féeknek bocsátja mindjárt kaezját.

De jól van így, mert hát jól a neveltség,
S ki más nevet, más őt; a sors közös.

Füles eszére büszke, nagy tehetség!
Pohos hódít, egyébre csökönnyös.
Egyiknek ez, másiknak az bibéje;
Ne véld azért, ha nem vagy Harpagon,
Téged nem érhet semmi gunynak éle,
Az is nevet Tartüffon s Dandinon!

A más rovásán könnyű ám nevetni,
Csak az önismeret kissé nehéz;
Komédia majd latba fogja vetni
Ki vagy? mi vagy? s hogy voltaképp mit érsz?
Mi félszeg és gyarló van benned, ember,
Mi szellemednél kisebb tehet,
Fonak ruhádat, hogy titokba' vedd el.
Az itt a cél, s ki így tesz, jól nevet.

Haha! — de csend megint! Pihenni vágyom,
Már sérti lelkem a sok izgalom;
Küzdés, zsvaj, harc s annyi tarka álom
Távozzatok! s jőjj enyhe nyugalom!
Leülve csöndben együtt kedvesemmel,
Édes gyönyörre szomjazik szívem,
Ó! Muzsa, add meg ezt! gondom ma vedd el
Üdüljön is, ki fáradott hiven!

Ah! itt jön ő is, kit epedve kértem,
A *Dalművészet* égi angyala;
Zsonogva, mint a méh repül felettem,
Szárnyán a méz, szerelmeink dala,
Nyiló virágok bűvös csengettyűit
Most hagyta el a völgyi berkeken...
Azt vélték, a rózsák lelke cseng itt,
Ha csarnokunkban ő is megjelen!

Ó! szép a dal! — ha nyári hajnalonként
A fülmilék zenéjét hallgatom,

domborodott ki. Eljárásából — különösen Blaha Lujza megnyerése által — kitűnt, hogy a közönség műérzékének úterére tapintott és annak lüktetését teljesen megértette.

Ami a megnyitás ünnepélyét illeti, az egészen a színügyi bizottság által kiadott program szerint történt. Pontban fél 8 órakor gördült föl a függöny s a színpadon félkörben elhelyezkedett s. a. ujhelyi dalárok ajkain pompás harmoniában zengett fel a himnusz és „föhász” magasztos dallama. A teremnek nem egészen kifogástalan akusztikája a legszébb piáno részeket — az uralgó mély csend dacára sem engedte a színház minden zugába eljutni s ekép a hatás sem lehetett teljes, mely különben e valódi hang-kincsekben gazdag énekkar működését rendesen kísérni szokta. Ezután jött a Fejes István költőnk által írt prolog elszavalása Farkas Bertalan által, ki a sok műbecsrel bíró költeménynek egyes részleteit ügyesen pointírozta, bár igen kevés ideje volt arra, hogy a műnek mélyébe hatolva, azt teljesen studiumává tehesse volna. De hogy a közönség megértette s hogy tetszésével találkozott, mi sem bizonyíthatja jobban, mint hogy sűrű taps és éljenzéssel fizetett érte, úgy írja mint előadójának.

E közben szünet következett, melynek hézagait Mányi Lajos zenekara töltötte ki. A közönségen azonban már ekkor bizonyos ideges izgatottság vett erőt, mely akkor lep meg leginkább, midőn valami szokatlan, valami rendkívülinek megjelenésére várakozunk. Végre is megszólalt a csegetyű s kezdetét vette az előadás. Csinos falusi csoport állt szemünk előtt; egy csomó rébusz, melynek megfejtésével azonban legott készen valánk. A vállra omló őszhaj, a tömött bajusz, a rámás csizma a patyolat ingváll, a bokorugró szoknya és zsinoros dolmány alatt csakhamar megtaláltuk ismerőseinket. De ez most nekünk nem volt elég s kezdtünk más valami után keresgetni. Tekintetünk folytonosan ott tévedezett a bokrok nyílásai között s ha káprázó szemünk előtt megreszkett a kulisszák festett lombja, legott ajkunkig jutott fel a szivdobbanás, azt hívén, hogy jön már akire várunk: a — csalogány. A jó öreg Vámházit már ugy szerettük volna kituszkolni, mert azt hittük, hogy csak a mi bosszantásunkra nyújtja most oly hosszúra dialogjait. Pedig szegény ő szivesen ment volna, ha egyébert nem, félbajusza végett, mely, mint a lelőtt madárnak szárnya, lépten nyomon a föld középpontja felé kezdett gravitálni... Vámházy el ment. Tompa viszhang kísérte kimért katonás lépteit, miközben megcsendült valami a bokrok sűrűje között, s mi az ezüst harang szavát azonnal fölsimertük benne, mint Romeo az ablakon áttört fényben a napkelteét, melynek napja — Julia volt. Ő megjelent... s az addigi néma bámulat,

Ez édes árban uszva lelkem, önkénynt
Száll messze tőlem bármí bánatom.
S mig fű, moh zizzen és falombja suttog,
Csermely csörög, zeng-bug a bérce, liget,
A fülmilék dalában minde' csattog, —
Egész valómat összhang tölti meg.

A lég, min a dal át rezg, balzsam árját
Önti szivedbe, hogy vidulj, repess,
S hogy, hol az üdv nemes gyönyörbe' vár rád,
Üdülni vágyva, oly helyet keres.
Légy üdvöz, ó! hát, dálnak enyhe sátra,
Légy üdvöz itt Sátorhegyünk tövé!
Csendüljön a dal és ragadj a lángra
Népünket, im, e város ünnepén!

Légy üdvöz, erdők, völgyek fülmiléje,
Ki *Mussa* szárnyán már a dalt hozod,
Hogy a magyar szív búbájós zenéje
Avassa fel ma itt e csarnokot.
Magyar művészet helye ez, s dalodban
Rónánk, hegyünk érzése visszacseng,
S e hont szeretni újabb lángra lobban
Szívünk, ha dalt szeret, dalért eseng.

Hevitsd, hevitsd e lángot ó! közöttünk,
Midőn e csarnok színterén kilépsz,
Örök jegyül, — mint nap ragyog fölöttünk,
Hogy itt becsült lesz a magyar Művész.
Mert fegyvereknek nincs hatalma többé,
Nagygyá, dicsővé csak szellem tehet;
Ó! szép hazám, légy ezzel is dicsőbbé,
E csarnokot, im, átadjuk Neked!

titkos vágy, és édes sovargás — mint egy varázsütésre — az öröm és lelkesedés fékevesztett viharává nőtte ki magát, mely koronként csak azért csillapodott le, hogy új erőt merítsen újabb kitöréséhez. —

Minek részleteznék játékának egyes mozzanatait? Hiszen nála nincs egy taglejtés sem felesleges. Művészetének minden árnyalata, mint egy mozaiknak kockaköve, teljes összhangban van az egészszszel s minden egyes részében oly önálló, mint a csillagos égboltozat, mely látköriük szűk határába esik.

Művészi játékának hatását, mint mindig ugy most is, rendkívül fokozták népdalai. Mert hát ő e tekintetben is utólérhetlen. Az öröm és bánat, a szökellő kedély és fájó borongás egyaránt hű kifejezést nyernek dalaiban, melyeknek a nemzeti jelleget az őstiszta magyar zamatot csak ő képes megadni. Minden dalát megújrázták s bizonyára nem rajta mult, hogy ez alkalommal a magyar népdalok gyöngyei közül az értékesebbeket nem vehette búvós ajkaira.

A közönség osztatlan rokonszenve s elismerő tapsai — mint említők — hű kísérői voltak az egész est folyamán művészi játékának. Erről tanuszkodhatnak nyert koszorú is, melyek között a városi képviselő által nyújtott babérszörű diadalutjainak győzelmi jelei közé méltán beillhetik.

Elismeréssel kell megemlékeznünk a fényes nap hűsége satellesei: a műkedvelő szereplőkről is, kik szerepük arányában nem kis mértékben járultak az est sikeréhez. Legnagyobb részénél feleltük: hogy diletánsokkal állunk szemben s a lámpaláz tüneteit még azoknál sem észleltük, kik most első ízben léptek a színpad, e búvós kis világ forró deszkáira.

Végül illusztrációjául annak; — hogy művésznők mily vonzerőt gyakorolt az itteni közönség valamennyi osztályára — ide kell jegyeznünk: hogy ez előadás két-estén át ismételtetett s a színház minden alkalommal zsufolásig tömve volt. A harmadik előadás jövedelme a csángó-magyarok hazatelepítési költségeire fordítottatott.

A megyei gyűlésteremből.

A folyó hó 8-án megtartott tavaszi bizottsági közgyűlésnek tárgysorozatából három magaslott ki mint olyan, mely a megye közönségénél ugyszólván általános érdekeltséget keltett.

Első sorban kell ezek közt — mint a közgyűlésnek első tárgyát — a választásokat megemlítenünk. Ez alkalommal töltetett be az üresedésben volt árvaszéki elnöki állomás, melyre osztatlan bizalommal Payzsoss Andor volt árvaszéki ülnök s ideiglenesen helyettesített elnök, továbbá az ekként megüresedett harmadik ülnöki állásra Horváth József s végül a tokaji, volt szolgabírói segéd Hudich József halálával üresedésbe jött állásra ifj. Vályi István választattak meg.

A második tárgyat, az árvapénztár rendezésére s illetve a kezelésnek a kettős könyvelés szerint történendő átvezetésének intézésére, Matolai Etele alispán elnöklete alatt, Payzsoss Andor volt h. árvaszéki elnök s Nyomárkay József bizottsági tagból alakított hármas bizottságnak, a mult 1882. évi árvapénztári mérleg csatolása mellett betérjesztett befejező jelentése képezte.

A mily izgalommal várta a megye közönsége ezen, annak idejében sok port felvert, sok kellemetlenséget okozott kérdés megoldását s végleges eredményét, — ép oly megnyugtatólag s valódi benső örömmel vette tudomásul, mely szerint habár tény is, miként az eddigi pénztári kezelési rendszer a kívánalomnak meg nem felelő és zavarokat okozható volt, mégis — és itt köszönet a pénztári kezelő személyzet becsületességének a multban — leszámítva kisebb számadási s kiutalási tévedéseket s különösen a közbejött rendszer változások folytán történt, kevésbé szabályos pénztári átadásból és átvételből keletkezett különbözetekeket, melyekért azonban ma már felelősségre nem vonható senki — s mely hiányok külömben is az ily esetekre utalt közös pénztári tartalékalapból könnyen fedezhető — semmi oly dolgok nem merültek fel, melyeknél fogva a közönség egy időben történt felháborodása legkevésbé is indokoltnak volna tekinthető.

Ezen jelentés ugy nemkülömben a pénztári mérleg a belügyminiszteriumhoz határozottatott felterjesztetni s egyuttal a rendezést vezető küldött-ség részére jegyzőkönyvi elismerés szavaztatott meg. Hát ezt bizony megis érdemlik, mert az árvapénztári személyzetnek erkölcsi reputációját

mentették meg s nyugalmat és bizalmat öntöttek azok lelkébe, kik aggodalommal gondoltak, — részint a megyei becsület részint magánérdekek szempontjából — az árva-pénztári kezelésre. Eszünkbe jut e tárgynál megyénk egyik kimagasló fiának, Szemere Miklósnak egy rövid epigrammatikus verse:

... Olykor bitó bélyeg az ártatlan hátán,
Olykor arany kereszt, a gazember mellén...
Ez a közvélemény!

A közgyűlés harmadik érdekes tárgya a megyeházának még egy emelettel történendő kiépítésére vonatkozó javaslatlétel kidolgozásával megbízott küldöttség jelentése volt.

Ezen jelentésben különösen az tünik fel sajtáságnak, hogy míg az építkezés eszméje a egyes hivatalos helyiségeknek bővítése s a feyelmi szakban dolgozó tisztviselők részére megfelelő hivatalos szobák berendezésében nyert infodokot és alapot, addig a javaslatban arra látszik a fősúly fektetve lenni: hogy az alispán, főjegyző és árvaszéki elnök a megyeházában kényelmes lakást nyerjen.

Habár ezen tervezet arra van is alapítva, hogy ekként a nevezett három tisztviselő szállásbéréből 1100 frt folynék be a megyei pénztárba s ez fedezetét képezhetné egy felveendő kölcsön kamatainak és törlesztésének, — nem érthetünk egyet a javaslat szellemével; mert ezen tervet nem tartjuk korszerűnek, nem tartjuk igazságosnak; éspedig: nem korszerű a terv, mert meg-szoktuk a megyeházát oly kiváló helynek tekinteni, hol csak az igazság szolgáltatás s közigazgatás komoly teendőinek van és lehet helye s hol a házi gazdasággal járó szárnyasok lármája, a hetivásáros asszonyok kinalgatása és alkuvása, szóval mindaz, ami ekként három háztartás igényeivel együtt jár, nagyon visszának tűnnek fel. Mélyen lealázó volna az a megyére, ha komoly tanácskozásaink zajába a konyhacselédség cziavakodása bevegylüne, pedig ez bizony könnyen megeshetné. E tekintetben nem vehetünk és ne is vegyünk példát más megyéktől, hol ehez hasonló gyakorlat divik; ezek okvetlen a multból örökölték át a fonák helyzetet s most túrik kényelmetlenségét. Ha ma kellene építtetniök biztosan vonakodnának az ily helyzetet megteremteni. Tudomásukkal most legközelebb Abauj Tor-na-megye fog megyeházát építtetni Kassán, de bármennyire praktikusoknak ismerjük is az ottani döntő tényezőket, mégis alig hiszszük, hogy ter-vökben az itteni eszmének masát megtalálnánk.

Azonban eltekintve mindezekről, sem jogos, sem igazságosnak nem tarthatjuk a tisztviselő szállásbeli javadalmazását ily czímen elvonni, mert a tisztviselők fizetésére vonatkozó törvény-javaslat előirányzatba hozta ugyan a szerény megélhetést biztosító fizetések és szállásdíjak mennyiségét, de azt, hogy az illető tisztviselők hol és mily szállást tartsanak, meg nem határozta. Rá bizza mindenkinek saját művelt érzékére, hogy társadalmi állásához illő lakást béreljen. De hát hogyan is lehetne valakire, csakazért, hogy a megye jövedelmi forrásra tegyen szert, szállásokat oktrayalni? Azon meghatározott tisztí fizetés az illetők kiérdemelt munkadíja, mely felett nem rendelkezhetik a megye közönsége sem.

A mi szerény nézetünk az, hogy ha csak tehetjük, ne menjünk belé ily miveletekbe s ha építenünk kell, építsünk meglevő tőkénk erejéig, de csakis a hivatalok részére. Az adó, az illeték-kiszabási adófelügyelőségi, kir. építészeti s távir-dai, esetleg postahivataloknak egy centrumba vonása kor- és szükségyszerű s ha csakugyan kölcsönt kell felvennünk az építésre, annak törlesztéséhez a jelzett hivatalok, bérösszegeikkel jelentékenyen hozzájárulhatnak.

X.

Az 1881. évi tanfelügyelői jelentés.

A statisztika praecis alapokon nyugszik, mert számokban beszél. Ezért minden ifjusága dacára is előkelő állást foglal el a tudományban öreg testvérei között. Ha szamadatai a valóságnak megfelelők: nagyobb a csalhatatlansága, mint a római pápának volt a középkorban. Semmi sem képes ugy az állami élet különböző viszonyait feltüntetni, mint ezen tudomány. Ezért van kötelességökké téve a tanfelügyelőnek is, hogy megyéjök köz-oktatási állapotáról évenként statisztikai adatokat gyűjtsenek, hogy ezek alapján megszüntethetők legyenek, vagy legalább nyilvántartassanak azon hiányok, melyek itt-ott az iskolák körül felerülnek. Ilyen statisztikai kimutatás fekszik előttünk, melyet megyénk tanfelügyelője jelentés alakjában a közigazgatási bizottsághoz benyújtott. Örültünk, midőn megkaptuk; megvoltunk vele elégedve, midőn letettük.

A jelentés — mondjuk ki — elég ügyesen van szerkesztve, s általában kedvező benyomást tett ránk. Nem himez-hámoz semmit; leplezetlenül elmond mindent; kiemeli a kiemelendőt, sujtja a sujtandókat. Igy is kell annak lenni. Aki a törvény öre, azt a szigorú igazság vezérelje min-

denkor. Mondja meg a valót jobbra mint balra, lefelé és felfelé egyaránt. Üdvözljük érte a tanfelügyelő urat!

Örömmel értesülünk a jelentésből, hogy megyénkben az iskola kerülok száma nem oly nagy mint azt előre hittük volna, amennyiben 35,648 iskolaköteles gyermek közül 24,608 vagyis 69.03% jár iskolába. Ami, ha számot vetünk a tényleges viszonyakkal: a nép módfeletti szegénységével, — kedvező aránynak mondható, s megyénk közoktatási ügyének lendüléséről tanuskodik. Ha már most tanítóink qualificatióját vizsgáljuk, e téren sincs semmi feltűnő ok a panasza, mert 485 tanító közül 348, vagyis 71.75% oklevés, magyarul pedig csak 25 nem tud. Igaz ugyan hogy iskoláink közül nem mindenik felel meg a törvény követelményeinek, de azért itt is, különösen a magyar tannyelvű iskolákban az előbbi évekhez képest jelentékeny haladás constatalható; több helyen a házi ipar is tanittatik, a legtöbb helyen gymnastikai tér, még több helyen iskolakert is létezik.

Ezek körülbelől azon fénylő momentumok, melyek olvasás közben figyelmünket megkapták és lekötötték.

Van azonban a képek sötét háttere is, mely culturalis fejlődésünket gátolja, s így nem éppen lélekemelő látványt nyújt. Így a szolgabírák egy-némelyike részéről a tanügyi rendeletek végrehajtása ügyében nem tapasztalható azon buzgalom és kötelességérzet, mely tölok követelhető volna. — A kötelességérzet lelkiismereti dolog, mely egy hivatalnokot kell hogy áthasson, a kinek ez nem dagasztja keblét, az nem alkalmas hivatalra. Meg is említi járásukat a tanfelügyelő jelentés. Illó, hogy legalább piruljanak érte.

Még elszomorítóbb a jelentésnek azon része, mely a gör. kath. iskolák nemzetietlen állapotáról nyilatkozik. Valóban meglepő ezen hittelegezet részéről azon vétkes indolentia, melyel a magyarság iránt viseltetnek. Hát már ők nem akarnak semmi áron értesben és nyelvben magyarrá lenni? Hát azért melengeti őket kebelén a háza, hogy ezért rüt hálatlanság legyen részokról a fizetés; azért ápolja őket, hogy iskoláikban nemzetietlen szellemet hagyjanak felburjánozni? Ne tegyék ezt, ne igazsáék fel magok ellen a szenvedélyeket, hanem inkább igyekezzenek azon gyanu alól menekülni, melylyel a közvélemény egy darab ideje léptöket kíséri. Meg vagyunk erősen győződve, hogy ezt megteszik.

Mi nyújtjuk a jobbunkat; ők — ha elfogadják ezt — nem fogják megbánni tettöket!

Szabó Kálmán.

Különfélék.

(Az elmúlt hét) városunkra nézve az igaztottság hete volt s csodálatos, hogy a nagy paroxismus után még csak kimerülteknek sem éreztük magunkat. F. hó 6-án érkezett meg Blaha Lujza művésznőnk, férje báró Splényi Ödön s komornaja kíséretében. A pályaudvarba rengeteg néptömeget csalt ki a kíváncsiság, ugy hogy a művésznő alig bírt kocsijához jutni. Dókus Gyula színügyi bizottsági s Bajusz József műkedvelő-társasági elnök Sárospatakig elébe mentek, hol a főiskolai ifjúság nagy része szintén a pályaudvarba sereglett s lelkes ovációkban részesíté a coupéjában ülő művésznőt. Már a pályaudvarból való bejövetele előtt a város kivilágított s majd minden házon nemzeti lobogók lengtek. A művésznő s kísérete számára a »Vadászkürt« vendéglő utcai helyiségei rendezettek be. A vendéglő előtt a nép folytonosan hullámozott s kíváncsi szemmel leste a legkisebb árnyékot is, mely belőlről az ablakok függönyeire vetődött. — A fáklýsmentet 8 órákor indult ki a városháztól s körülkerülve a Rákóczi-utczan impozans néptömegek kíséretében, Mányi Lajos zenéje mellett érkezett a vendéglő elé s félkört alakított. Kevés vártatva a művésznő egyedül jelent meg a balkonon s a metsző hideg miatt kendőjét ajkán tartva, hallgatta meg az üdvözlő szónokot Bajusz Józsefet. A beszéd rövid, de elég tartalmas volt. Művésznőnk — csillapultával az éljenzésnek — az üdvözlő tömeghez következőleg szölt: »Engedjenek meg, de ilyen hidegben én nem tudok beszélni. A nem várt megtiszteltetés által igen megvagyok lepve s holnap dalaimmal fogom azt önöknek megköszönni.« Riadó éljen követte ez ép oly naiv, mint talpraesett szavakat, mely után a művésznő, magát meghajtva legott szobájába távozott. A tiszteletére rendezett bankett, melyre mintegy ötvenen jelentek meg, fél tíz órákor vette kezdetét a megyeház nagy termében. Ott láttuk a megye főispánját is a művésznő jobbán foglalva helyet, míg balról néhány városi urhölgy környezé. A toastok sorát Fejes István kezdte meg a töle megszokott eszmegazdaság és szónoki eleganciával. Utánna a főispán emelt poharat a városért, mely — habár aldozat-tal is — a színművészet, mint a közművelődés egyik hatalmas tényezőjének templomot emelt; Bajusz József a művésznő férjét, báró Splényi Ödönt élteté, ötletét egy kissé tulpikans humorba olvasztva fel. Végül Horváth József a főispán, mint házi gazdáért üritett poharat, kiemelve hazafi buzgalmat, melyel minden nemes ügynek támogatására siet. A vacsorát Csernyiczky szervizozta és pedig oly lukullusi módon, hogy a művésznő is azt je-

gyezte meg rá: »ez sok egy banketre, elég lett volna a fele, a másik feléből holnap egy másikat lehetett volna rangirozni«. A derült hangulatban levő társaság főleg mert művésznőnk a hosszú ut fáradalmi után pihenni vágyott 11 órákor oszlott szét.

(A színház) megnyitási ünnepélyének első estéjén az előadást táncz követte. Az alatt míg a zártszékeket a súlyesztöbe helyezték, a közönség a vendéglő összes helyiségeit elfoglalta, sőt még a kaszinó helyiségei is megnyitottak a közönség számára. Ez alkalommal bebizonyult: hogy az étterem felényi számu vendégek elfogadására sem, elegendő, mely hiány bálók alkalmával mindig érezhető lesz. A kiszolgálát ellen — daczára a tömeges megrohanásnak — panaszt nem hallottunk s az alatt a pár óra alatt, míg a színházat tánczteremmé alakították át, mindenki megvacsorált. A tánczmulatság 12 órákor vette kezdetét s szokatlan kedélyességgel a hajnali órákig tartott. Blaha Lujza a tánczmulatságban nem vett részt s az előadás után kis idő mulva férjével együtt szállására tért.

(Blaha Lujza) kétszeri fellépéséért a város részéről — az utazási és elszállásolási költségeken kívül 500 frt tiszteletdíjban részesült. Utolsó, vagy is harmadik fellépte, a csángók javára történt, mely a művésznőnek nemes honleányi érzelméről tesz tanuságot.

(Hazafias adomány) a sátoralja-uhelyi »Rákóczi« című szabadműves páholy a csángó-magyarok hazatelepítési költségére 50 frtot küldött a »Pesti Napló« szerkesztőségéhez. Ugyan e nemes czélra a sátoralja-uhelyi takarékpénztár 20 frtot adományozott.

(Blaha Lujza) asszony a tegnap reggeli vónattal Budapestre elutazott. Az indóházhoz a színügyi bizottság tagjai kísérték ki. Onnét Székesfehérvárra megy vendégszerepelni Jakab Lajos színtársaságához. Első vendéglóadása márczius 13-án leend. Ott léte alatt az »Igmándi kis pap«, »Tótleány« és »Milimári« népszínművekben fog fellépni. A művésznő negyedszer jótékonyczélra lép föl valamelyik jelesebb operetteben.

(Annak idején) jeleztük: miszerint színházunk elnyerhetéseért három színingagatót folyamodott, köztük Krecsányi is, ki jelenleg Debreczenben van s igen jó társulattal bír. A három közül, amint jelenleg áll a dolog — legvalószínűbb hogy Krecsányi színtársulata jön hozzánk és pedig mindjárt a husvéti ünnepek után. Krecsányi már két alkalommal látogatta meg városunkat s mind a kétszer jó emlékeket hagyott maga után. Társulatánál jelenleg több jelentékeny színierő van, köztük Vadnay Vilma k. a. is, ki a budapesti népszínház tagja volt s az újabb színészi nemzedék első rendű tehetségei közt foglal helyet.

(Kinevezés.) A magyar kir. igazságügyi miniszter Kazinczy Gabor ipolysági törvényszéki aljegyzőt a sátoralja-uhelyi kir. törvényszékhez jegyzővé nevezte ki.

(Az ujonczozás) a bodrogközi kerületben bevezetett az üjhelyben tegnap vette kezdetét.

(Blondin) a merész kötéljáró, ki a szeles időjárás miatt csupán csak egyszerű mutathatta be magát a közönségnek, ma delután tartja utolsó előadását a Széchenyi-téren. Mutatványai mindenesetre meglepő ügyességről tanuskodnak, miért is mai előadására felhívjuk az érdeklődők figyelmét.

(Beküldetett.) A helybeli postahivatalnál — nem tudjuk, kinek hibája — e héten csütörtökön este megtörtént, hogy az esti postával érkezett lapokat — holott azokat rendszerint minden este kiadják — a postahivatal nem expediálta s az expeditiót sürgető közönségnek a szolgálatot megtagadta. Hiába volt az egyesek s főleg a kávéház tulajdonosok minden futkosása, a posta kérelhetlen volt, s utóljára — mint beszélük — egy kávéház tulajdonos azért, mert lapjait követelte, csaknem kilöketéssel lakolt. Az esethez a nagy közönségnek is lehet szava, mivel nemcsak a közönség iránt tartozó hivatali előékenység, hanem mondhatni a kötelesség megszégeseül tekintendő oly eljárás, mely a város olvasógyuleit s mulató helyeit s az egész közönséget pusztá szeszélyből, képes esteli olvasmányától megfosztani. Felhívjuk ez eljárásra a postaigazgatóság figyelmét. —y

Nyilttér.

— E rovatban közöltékért nem felelős a szerkesztőség. —

1883-iki

friss töltésű szolvai, polenai és luhi Erzsébet savanyu-vizek, díszesen kiállított üvegekben kapható: Munkácson a főraktárban, továbbá: Nyiregyháza: a fiók-raktárban.

Kéretnek a gyógyszerész és kereskedő urak e gyógyhatásu s e mellett a borral is igen kellemes italu savanyu-viz eladására. Nyiregyháza, márcziushó.

Tisztelettel

Marsalko Károly,

Munk. urad. ásv. vizek bérleje.

MATTONI-féle

BUDAI KIRÁLY KESERÜFORRÁSOK

Deák Ferencz-forrás, Hunyady Mátyás-forrás,
Szt. István-forrás, Gróf Széchenyi István-forrás
Mattoni és Wille, Budapest.

Kapható minden gyógyszerárban és ásványviz-kereskedésben.

I—15.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
BORÚTH ELEMEÉR.
Főmunkatárs: FARKAS BERTALAN.

Hirdetmények.

TK. 277. sz.

1883.

Árverési hirdetmény.

A szerencsi kir. jbiróság mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Minarovics József és neje golpi lakos végrehajtatónak özv. Béres Jánosné mint néhai Béres János hagyatéka kezelője végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a végrehajtató részére megítélt 72 frt tőkekövetelésnek s ettől 1876. évi szept. 30-ik napjától járó 6% kamatoknak 15 frt perbeli, 7 frt 50 kr. bekebelezési, 6 frt már megállapított, valamint jelenlegi 8 frt 15 krba felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés Béres János felső-golpi 80. sz. tjkvben 51/6. hr. sz. 160 frtra becsült ház, 50/6. hr. sz. 60 frtra becsült kert, 53/6. hr. sz. 67 frtra becsült kert és a 108. 267. 266. 318. és 336. hr. számok alatt felvett 317 frtra becsült földbirtokból álló ingatlanra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1883. évi áprilhó 17. napjának d. e. 10 órája Felső-Golop házához kitűztetik.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettnek:

1) hogy a megállapított kikiáltási ár a fenti becsár, 2) hogy a fent megjelölt ingatlan ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is elfog adatni; 3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban bánatpénzképen a kiküldött kezéhez letenni;

4) vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbírószághoz intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji kir. adó mint letéti hivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. jbiróság tkvi hivatalánál, valamint F.-Golop községe előljárásgánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1883. évi febr. hó 5-ik napja.

Tóth Pápay Soma,
kir. aljbiró.

TK. 897. sz.

1882.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbírószághoz mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szemán Jánosné végrehajtatónak Katona Józsefné szül. Nagy Rozália végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a tokaji kir. járásbírószághoz területén lévő O.-Liszka község határában fekvő az o.-liszka 36. sz. tjkvben 69—70. 3689. 1525/b. az o.-liszka 645. sz. tjkvben 2182. és 2660. hr. sz. alatti ingatlanokra az árverést 568 frtban ezenell megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1883. évi áprilhó 3-ik napján délelőtt 9 órákor O.-Liszka városházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 56 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügy ministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tokajban a kir. járásbírószághoz mint telekkönyvi hatóságtól, 1882. évi decz. hó 17-ik napján.

Sill Henrik,
kir. aljbiró.

226. 329. sz.

1882.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenell közhírré teszi, hogy a budapesti keresk. és budapesti VI—VII. keresk. kir. törvényszék 39453/82. járásbírószághoz 18078/82. számú végzése által Adler József és Kirschner Adolf mint Glasser Henrik jogutóda végrehajtatók javára Vitorisz József ellen 200 frt és 211 frt tőke, rehaajtatók javára 200 frt és 211 frt tőke, ennek 1882. év aug. hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 119 frt 29 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt biztosítási és kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felül foglalt és 2817 frtra becsült lovak, csikó, tehének, ökrök, tinók, sertések, szekerek, ekék, boronák, butorok, házi és gazdasági eszközök, buzatérmés és fából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2978/sz. 1882. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Zomboron végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközökre 1883-ik év márcz. hó 23-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezenell megjelgyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Szerencsen, 1883. évi febr. hó 22. napján.

Hegymeghy László,
kir. bir. végrehajtó.

Árverési hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a m. kincstár végrehajtónak Kellner Ignác n.-kövesdi lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére megítélt 142 frt 75 $\frac{1}{2}$ kr. tőkekövetelésnek s ettől 1881. évi október 1-ső napjától járó 6% kamatoknak 5 frt 15 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 8 frt 67 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a n.-kövesdi 155. sz. tjkvben Kellner Ignác nevében álló 146 frt becsértékű (684—685.) hr. sz. a. hegyvamos szőlőre, továbbá az ugyanottani 202. sz. tjkvben Kellner Ignác nevében álló 190 frt becsértékű (682—683.) hr. sz. a. hegyvamos szőlőre, továbbá az ugyanottani 203. sz. tjkvben szinte Kellner Ignác nevében álló 798 frt becsértékű (849—850.) hr. sz. a. hegyvamos szőlőre; végre a nagy-kövesdi 212. sz. tjkvben 687/a hr. sz. a. hegyvamos szőlőből felerészben Kellner Ignácot illető 118 frt becsértékű szőlőre elrendelgetvén, annak megtartására határidőül 1883. évi április 5-ik napjának d. e. 10 órája N.-Kövesd községe házához kitűzetik.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek;
1) hogy a megállapított kikiáltási ár 146 frt, 190 trt, 798 frt és 118 frt;
2) hogy a fent megjelölt ingatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is el fognak adatni;
3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át vagyis 14 frt 60 krt, 19 frtot, 79 frt 80 krt és 11 frt 80 krt készpénzben vagy óvadékképes papírban bánatpénzképen a kiküldött kezéhez letenni;

4) vevő köteles a vételár három egyenlő részletben és pedig az első $\frac{1}{3}$ -ad részt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a második $\frac{1}{3}$ -ad részt ugyanazon naptól számított három hó alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszékhez intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a s.-a.-ujhelyi kir. adó mint letéthivatalnál lefizetni;
5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék telekkönyvi hivatalánál, valamint N.-Kövesd községe előljáróságánál megtekinthetők.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1883. évi januárhó 5-én tartott üléséből.
Br. Fillenbaum, kir. tvszéki elnök.
Sziráký, kir. tvszéki jegyző.

TK. 172. sz.
1883.**Árverési hirdetmény.**

A szerencsi kir. járásbírósg mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Soltész János mádi lakos végrehajtónak Szabó Mihály végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére megítélt 140 frt tőkekövetelésnek 5 frt 25 kr. perbeli, 6 frt végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 8 frt 70 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a mádi 247. sz. tjkvben kkoru Cziko Ferencz tulajdonánál felvett 160 frtra

becsült 281. hr. és 34. ó. i. sz. ház belhely és kertre és 1365. hr. sz. 59 frtra becsült ingatlanságra és 1370. hr. sz. 160 frtra becsült ingatlanságra, a mádi 800. sz. tjkvben Cziko Borbála férj. Szabó Gáborné tulajdonánál felvett 1386. hr. sz. 104 frtra becsült szőlőre elrendelgetvén, annak megtartására határidőül 1883. évi április 4. napjának d. e. 10 órája Mád városházához kitűzetik.

Miről is az érdeklettek arról értesítettek:
1) hogy a megállapított kikiáltási ár a fenti becsár;
2) hogy a fent megjelölt ingatlan ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is elfog adatni;
3) hogy az árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban bánatpénzképen a kiküldött kezéhez letenni;
4) vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számított 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számított 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. jbiróságához intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji kir. adó mint letéti hivatalnál lefizetni;
5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. jbiróság telekkönyvi hivatalánál, valamint Mád községe előljáróságánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnál 1883. évi januárhó 26-án.
Tóth Pápay, kir. aljbíró.

Sztrahe József

ajánlja magát templom oltárok, tükör- és képrámák ujonnan aranyozására, továbbá mindennemű czimfestészetre, ugymint emlékkövek és oszlopokra; ügyvédi, vendéglői, kereskedői czim- táblák, fára, üvegre, kőre, bádogra stb. való festésére; végre a legfakóbb színű olajfestésű képek eredeti színre való visszaállítására, valamint gipszfigurák előbbi színre való visszaállítására, és azok vörös réz valamint aranyali befestésére.

Kivánatra minták láthatók.

Bővebb értesítést nyerhetni a „Zemplén“ könyvnyomdájában. (1—?)

Haszonbéri hirdetés.

Grósz Antal ur — monoki uradalom főbérője — részéről közhírré tétetik: hogy a monoki uradalomhoz tartozó kisebb királyi haszonvételek, u. m. **korcsmák, mészárszékek és malmok,** nemkülönb a **halászati jog folyó 1883. év április 1-én Monokon a tisztartói irodában fognak nyilvános árverés útján,** a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe adatni; nevezetesen:

1. Monokon (szerencsi vasuti állomástól $\frac{3}{4}$ órányira) italméresi jog, 4 lakház, egy állás, két pincze, egy szeszraktár és istállókkal ellátott helyiségekkel.
2. Ugyanott egy mészárszék, lakás és istállóval.
3. Ugyancsak a monoki határban fekvő ugynevezett „Kaptári“ kétkerekű felülsapó vizimalom, lakás és istállóval.
4. Takta-Szadai (szerencsi vasuti állomástól $\frac{3}{4}$ órányira) italméresi jog, lakás, pincze és mészárszék helyiségekkel.
5. Ugyanott a taktai, esetleg az ártéri halászati jog.
6. A harangodi pusztán (szerencsi vasuti állomástól $\frac{2}{4}$ órányira) a miskolci és tokaji országot közvetlen közelében fekvő „Csillag“ nevezetű korcsma, italméresi és husvágási joggal, kényelmes lakás, vendégszobával, pincze, állás és istálló helyiségekkel.
7. Takta-Földvári pusztán (szerencsi vasuti állomástól $\frac{2}{4}$ órányira) szabadon gyakorolható halászati jog.

Addig is bővebb felvilágosítást nyerhetni Grósz Antal urnál (Szerepen u. p. Püspök-Ladány) — és Monokon az uradalmi tisztartóságnál.

Üzlet áthelyezés.

Van szerencsém a t. cz. közönség tudomására juttatni, hogy a Román-féle házban levő óraműhelyemet és üzletemet kibéreltetés folytán az ezelőtti helyiségbe, az özv. Somogyiné-féle házba visszahelyeztem. A n. é. közönség további beces pártfogását kérve, tisztelettel maradtam

2—3

ZÖLDI SÁMUEL
óras.**Lakás bérbeadás.**

A verem utczában a Pollatsek féle háznál egy utcai és egy udvari szoba együttes vagy külön is butorozva, vagy a nélkül f. évi Sz.-György naptól bérbeadandó. A bérleti szándékozók Alexander D. Móránál jelentkezzenek.

2—3 1—1

Nyomatott S.-a.-Ujhelyt, a „Zemplén“ gyorssajtóján.

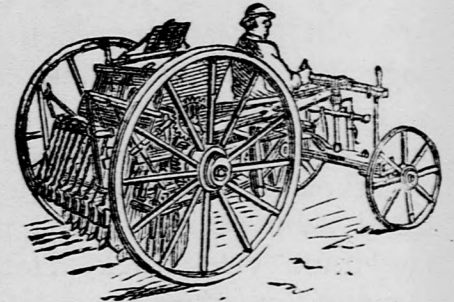
Fleischer és Társa

gépgyára és vasöntődéje **Kassán,** eperjesi ut. 6. szám és Kassa mellett **a Csermelyvölgyben**

ajánlja a könnyű és szilárdan szerkesztett:

sorba-vetőgépeit meritőkerék, vetőhengerekkel, **szórva-vető gépeit,** **ekéit, boronáit, hengereit, töl-tögetőit** stb. továbbá:

Baker és **magtárrostait,** mindenemű **szivattyúit** stb.

Csermelyvölgyi gazdasági gépgyárunkban

Kassa mellett gépgyártmányaink **jelentékeny készletét** állandóan tartjuk, bizományi raktárt pedig

Kornstein Ignác urnál S.-a.-Ujhelyben

Gazd. gépeink képes és öntődénk gyártmányai **árjegyzékét** kívánatra ingyen s bérmentve küldjük. 3—5

Hirdetmény.

Özv. gróf Szirmay Ottónénak Zemplénmegyében, Mád határában fekvő birtoka 1884. évi április hó 1-től fogva haszonbérbe adatik.

A bérlet feltételei tárgyában felvilágosítást ad

Dr. NÉMETH JÓZSEF ügyvéd,
Budapest V. sasutca II. sz.

2—3

Hirdetmény.

Alólirott által ezennel közhírré tétetik, miszerint a kiskoru gróf Csaky György tulajdonánál felvett:

1. A Laborcz-Volya község 2. sz. tjkönyvében foglalt, a kataszteri felmérés szerint 384 hold, 452 □ öl szántóföld, 7 hold 687 □ öl kert, 17 hold 607 □ öl erdőből álló nemesi birtok, valamint 43. és 46. sz. tjkönyvben foglalt zsellérségi földtulajdoni jog, összesen 32752 frt becsértékben, az ezen birtokra vonatkozó 1892. évi szeptemberhó végéig 5000 frt évi haszonbér fizetésével fenálló bér-szerződés fentartása mellett, — továbbá:

2. A világi 1. sz. tjkönyvben foglalt 345 hold 160 □ öl szántóföld, 11 hold 1394 □ öl kert, 136 hold 1343 □ öl rét, 367 hold 832 □ öl legelő és 967 hold 1137 □ öl erdőből álló és a regale joggal együtt 25515 frt becsértékű nemesi birtok, a mindkét rendű főbirtokokon lévő felülepítmények és tartozékokkal együtt a homonnai kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóságnak, 1882. évi 3252. tk. sz. alatt kibocsátott árverési hirdetménye alapján 1883. évi márcziushó 14-ik napján d. e. 10 órakor, a homonnai telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében, birói árverés útján efognak adatni.

Az árverési feltételek alólirott ügyvédi irodájában Kassán, valamint a homonnai telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Kassa, 1883. márcziushó.

Brosz Jónát,
ügyvéd.